

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 550

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 153 din 14 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală	2–3
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
84. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind sistemul de control intern managerial în Ministerul Afacerilor Interne	4–6
704. — Ordin al ministrului sănătății pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie București	6
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
64. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 324A/2017 a Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă din 5 aprilie 2017 în Dosarul nr. 5.401/2/2015 privind soluționarea apelurilor declarate împotriva Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 și încheierii din data de 3 august 2015, pronunțate în Dosarul de arbitraj nr. 1/2015	7–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153

din 14 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 99.173/299/2015 (48/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 279D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției, ca urmare a Deciziei nr. 126 din 3 martie 2016, prin care Curtea a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 99.173/299/2015 (48/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată, din oficiu, de instanța de judecată, cu ocazia soluționării apelului într-o cauză având ca obiect o cerere de revizuire întemeiată pe motivul prevăzut de art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, ca urmare a constatării de către Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, a neconstituționalității dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța de judecată, autoarea acesteia, susține, în esență, că dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora

deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor, deoarece permit revizuirea tuturor acelor hotărâri judecătorești întemeiate pe norme care — deși erau constituționale la momentul rămânerii definitive a hotărârilor — au fost, ulterior, constatate ca fiind neconstituționale. Consideră că dispozițiile de lege criticate creează o situație favorabilă unei largi categorii de infractori, care sunt „dezvinovați în mod nejustificat”.

6. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă. În acest sens arată că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională.

8. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost declarate neconstituționale prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală. Ulterior sesizării Curții, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, aceasta a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în prevederile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. Ca urmare a deciziei mai sus menționate, dispozițiile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din data de 23 mai 2016. Având în vedere, însă, că în cauză a produs efecte norma de procedură prevăzută de art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării Curții, aceasta se va pronunța asupra dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală în redactarea anterioară modificării acestor dispoziții de lege prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins: „*Revizuirea hotărârilor judecătorești definitive, cu privire la latura penală, poate fi cerută când: [...] f) hotărârea s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, în situația în care consecințele încălcării dispoziției constituționale continuă să se producă și nu pot fi remediate decât prin revizuirea hotărârii pronunțate*”.

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (4) potrivit cărora deciziile Curții Constituționale au putere numai pentru viitor.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de judecată, autoarea acesteia, critică soluția legislativă din cuprinsul dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, potrivit căreia orice hotărâre penală definitivă, care s-a întemeiat pe o prevedere legală ce a fost declarată neconstituțională după ce hotărârea a devenit definitivă, poate fi supusă revizuirii. Curtea observă că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția

legislativă cuprinsă în prevederile art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, este neconstituțională. În acest sens, instanța de contencios constituțional a statuat că, în ceea ce privește cauzele soluționate până la publicarea deciziei Curții Constituționale și în care nu a fost dispusă sesizarea sa cu o excepție având ca obiect o dispoziție dintr-o lege sau ordonanță declarată neconstituțională, acestea reprezintă o *facta praeterita*, de vreme ce cauza a fost definitiv și irevocabil soluționată. Curtea a reținut că, din momentul introducerii cererii în instanță și până la soluționarea definitivă a cauzei, norma incidentă a beneficiat de o prezumție de constituționalitate, care nu a fost răsturnată decât ulterior pronunțării hotărârii prin care s-a tranșat în mod definitiv litigiul, așa încât incidența deciziei de admitere a instanței de contencios constituțional într-o atare cauză ar echivala cu atribuirea de efecte *ex tunc* actului jurisdicțional al Curții, cu încălcarea dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Legea fundamentală, și ar nega, în mod nepermis, autoritatea de lucru judecat care este atașată hotărârilor judecătorești definitive (paragraful 27).

14. Ținând cont de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 — potrivit cărora „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*” — și de faptul că decizia mai sus menționată a fost publicată în Monitorul Oficial al României ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea urmează a respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016, cu privire la soluția legislativă care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

15. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 453 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală cu privire la soluția legislativă care nu limitează cazul de revizuire la cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată în Dosarul nr. 99.173/299/2015 (48/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind sistemul de control intern managerial în Ministerul Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 61 din Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015 pentru aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin.

Art. 1. — Prezentul ordin stabilește cadrul normativ referitor la monitorizarea, coordonarea și îndrumarea metodologică a implementării și dezvoltării sistemului de control intern managerial, precum și modalitatea de gestionare a riscurilor, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *MAI*.

Art. 2. — În înțelesul prezentului ordin, expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *entitate publică* — *MAI*, precum și unitatea și instituția din subordinea *MAI* al cărei conducător are calitatea de ordonator de credite;

b) *compartiment funcțional* — unitatea aparatului central al *MAI*, precum și structura din subordinea nemijlocită a conducătorului entității publice care gestionează o linie de muncă.

Art. 3. — (1) Se constituie Comisia de monitorizare, coordonare și îndrumare metodologică a implementării și dezvoltării sistemului de control intern managerial a *MAI*, denumită în continuare *Comisia de monitorizare*.

(2) Se constituie Echipa de gestionare a riscurilor a *MAI*, denumită în continuare *Echipa de gestionare a riscurilor*.

(3) Organizarea, funcționarea și atribuțiile Comisiei de monitorizare și ale Echipei de gestionare a riscurilor sunt prezentate în regulamentul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — (1) La nivelul fiecărei entități publice subordonate *MAI*, prin ordin/dispoziție al/a conducătorului acelei entități, se constituie, în mod similar, Comisia de monitorizare, coordonare și îndrumare metodologică a implementării și dezvoltării sistemului de control intern managerial și Echipa de gestionare a riscurilor.

(2) Organizarea, funcționarea și atribuțiile structurilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin ordin/dispoziție al/a conducătorului entității publice, astfel încât responsabilitățile stabilite să permită funcționarea și dezvoltarea sistemului de control intern managerial propriu, în concordanță cu particularitățile entității publice.

Art. 5. — La nivelul fiecărei entități publice, în aplicarea Standardului 8 — Managementul riscului, prevăzut de Codul controlului intern managerial al entităților publice, aprobat prin Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015, cu modificările și completările ulterioare, se constituie un Registru de riscuri.

Art. 6. — (1) La nivelul fiecărei entități publice se utilizează proceduri de sistem și proceduri operaționale.

(2) Procesul de procedurare se realizează astfel încât activitățile, atribuțiile sau sarcinile similare, prevăzute la nivelul mai multor entități publice care participă la realizarea unor obiective comune sau complementare, să fie reglementate și evaluate unitar.

Art. 7. — (1) Conducătorul entității publice, având calitatea de ordonator principal de credite sau ordonator secundar de credite, emite proceduri de sistem, care sunt aplicabile compartimentelor funcționale proprii și entităților publice subordonate, dacă activitatea reglementată se desfășoară și la nivelul acestora, precum și proceduri operaționale, care sunt aplicabile numai la nivelul compartimentelor funcționale proprii.

(2) Conducătorul entității publice, având calitatea de ordonator terțiar de credite, poate emite proceduri operaționale pentru activitățile care se desfășoară la nivelul compartimentelor funcționale proprii și subordonate/în coordonare, dacă aceste activități nu sunt reglementate prin proceduri de sistem.

(3) Conducătorul entității publice, având calitatea de ordonator terțiar de credite, din finanțarea directă a ordonatorului principal de credite, care are în coordonare metodologică alte instituții/structuri, poate emite proceduri de sistem pentru reglementarea activităților comune instituțiilor/structurilor respective.

Art. 8. — (1) Inițiatorul transmite proiectul de procedură, spre consultare, compartimentelor funcționale cu responsabilități în aplicarea/verificarea/controlul activităților ce fac obiectul procedurii. Consultarea se poate realiza și prin mijloace de comunicare electronică.

(2) Termenul minim pentru consultare este de 20 de zile.

(3) În cazul în care compartimentele funcționale consultate nu transmit propuneri în termenul prevăzut la alin. (2), inițiatorul transmite proiectul de procedură spre avizare și, ulterior, aprobare.

(4) Procedurile se avizează de către conducătorii acelor compartimente funcționale care au responsabilități în aplicarea acestora și se aprobă de către conducătorul entității publice sau de către o persoană delegată în acest sens.

(5) Corpul de control al ministrului avizează toate proiectele de proceduri ale compartimentelor funcționale din *MAI* și întocmește Registrul de proceduri.

Art. 9. — Pentru dezvoltarea sistemului de control intern managerial, directorul general al Corpului de control al ministrului este abilitat:

a) să emită recomandări sau alte documente de îndrumare;

b) să solicite date conducătorilor entităților publice subordonate *MAI*, precum și ai unităților aparatului central, necesare întocmirii situațiilor aferente domeniului control intern managerial și transmiterii acestora către Secretariatul General al Guvernului;

c) să propună ordonatorului principal de credite transmiterea de recomandări aplicabile întregului personal al *MAI*, fără convocarea Comisiei de monitorizare.

Art. 10. — Îndeplinirea obiectivelor specifice, a măsurilor și recomandărilor pentru dezvoltarea sistemului de control intern

managerial reprezintă obligații profesionale/sarcini de serviciu pentru fiecare conducător al entității publice și al compartimentului funcțional.

Art. 11. — Structurile cu atribuții de control ierarhic urmăresc modul în care compartimentele funcționale au executat sarcinile stabilite de conducătorul entității publice ori au implementat recomandările adoptate la nivelul Comisiei de monitorizare.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 10 iulie 2017.
Nr. 84.

Art. 12. — Procedurile interne emise în temeiul Ordinului secretarului general al Guvernului nr. 400/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentului ordin sunt asimilate procedurilor operaționale.

Art. 13. — Ordinele/Dispozițiile prevăzute la art. 4 se emit în termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXĂ

REGULAMENT DE ORGANIZARE ȘI FUNCȚIONARE a Comisiei de monitorizare și a Echipei de gestionare a riscurilor

CAPITOLUL I

Organizarea Comisiei de monitorizare și a Echipei de gestionare a riscurilor

Art. 1. — (1) Pe lângă ministrul afacerilor interne funcționează Comisia de monitorizare și Echipa de gestionare a riscurilor, ca organe consultative.

(2) Comisia de monitorizare adoptă recomandări în domeniul implementării și dezvoltării sistemului de control intern managerial, care se supun deciziei ministrului.

(3) Pentru dezvoltarea sistemului de control intern managerial, membrii Comisiei de monitorizare au responsabilități particularizate, stabilite prin intermediul programului de dezvoltare, precum și prin politici, strategii și măsuri dispuse de ordonatorul principal de credite.

Art. 2. — Comisia de monitorizare are următoarea componență:

- a) președinte — secretarul general al MAI;
- b) membri — persoanele cu funcție de conducere care compun Colegiul MAI, denumit în continuare *Colegiu*.

Art. 3. — (1) Lucrările Comisiei de monitorizare se desfășoară, de regulă, în cadrul ședințelor Colegiului.

(2) Pentru situații determinate de evenimente care pot afecta obiectivele sistemului de control intern managerial, în vederea adoptării unor măsuri speciale, Comisia de monitorizare se poate întruni în ședințe operative. Cu această ocazie, pot fi convocați și alți conducători ai unităților aparatului central sau ai entităților publice subordonate MAI.

Art. 4. — (1) Echipa de gestionare a riscurilor are următoarea componență:

- a) președinte — directorul general al Corpului de control al ministrului;
- b) membri — conducătorii compartimentelor funcționale din cadrul entității publice sau înlocuitorii legali.

(2) În lipsa persoanelor prevăzute la alin. (1), activitatea Echipei de gestionare a riscurilor poate fi realizată de către persoane desemnate responsabile de riscuri.

Art. 5. — (1) Corpul de control al ministrului asigură secretariatul tehnic al Comisiei de monitorizare, atunci când activitatea acesteia se desfășoară în ședințe operative.

(2) Corpul de control al ministrului asigură secretariatul tehnic al Echipei de gestionare a riscurilor.

CAPITOLUL II

Atribuțiile Comisiei de monitorizare, ale Echipei de gestionare a riscurilor și ale Secretariatului tehnic

Art. 6. — Președintele Comisiei de monitorizare propune activități pentru ordinea de zi și organizează lucrările ședințelor.

Art. 7. — Comisia de monitorizare îndeplinește următoarele atribuții:

- a) propune obiective, acțiuni și măsuri pentru dezvoltarea sistemului de control intern managerial, în concordanță cu legislația în domeniu;
- b) analizează, avizează și supune aprobării ministrului afacerilor interne programul de dezvoltare a sistemului de control intern managerial al entității publice;
- c) coordonează procesul de actualizare a obiectivelor și activităților la care stabilește indicatori de performanță sau de rezultat;
- d) anual, analizează prioritățile de tratare a riscurilor prezentate de către președintele Echipei de gestionare a riscurilor, propune limitele de toleranță la risc, responsabilități concrete și termene de implementare a măsurilor de control al riscurilor identificate;

e) anual, analizează monitorizarea performanțelor de la nivelul compartimentelor funcționale;

f) anual, analizează, în vederea promovării spre aprobare, informarea privind desfășurarea procesului de gestionare a riscurilor, elaborată de Echipa de gestionare a riscurilor;

g) urmărește realizarea obiectivelor asumate.

Art. 8. — Președintele Echipei de gestionare a riscurilor îndeplinește următoarele atribuții:

a) convoacă Echipa de gestionare a riscurilor în ședință de lucru;

b) propune activități pentru ordinea de zi, organizează și conduce lucrările ședințelor și dispune măsuri pentru elaborarea documentației ce va fi promovată la nivelul Comisiei de monitorizare;

c) asigură elaborarea informării privind desfășurarea procesului de gestionare a riscurilor, pe care o susține anual în cadrul Comisiei de monitorizare;

d) solicită Direcției Generale Anticorupție situația privind riscurile de corupție la nivelul entității publice.

Art. 9. — Echipa de gestionare a riscurilor îndeplinește următoarele atribuții:

- a) aplică procedura privind identificarea, analizarea, controlul și tratarea riscurilor, elaborată de Corpul de control al ministrului;
- b) evaluează și propune riscurile identificate la nivelul entității publice, pe care le înscrie în Registrul de riscuri;
- c) monitorizează modul de implementare a măsurilor de control al riscurilor, precum și eficiența acestora, la nivelul entității publice;
- d) elaborează rapoarte privind gestionarea riscurilor la nivelul entității publice;
- e) revizuieste și raportează periodic, la solicitarea președintelui Echipii de gestionare a riscurilor, situația privind implementarea măsurilor de control al riscurilor la nivelul entității publice.

Art. 10. — Secretariatul tehnic al Comisiei de monitorizare îndeplinește următoarele atribuții:

- a) întocmește documentația privind convocarea Comisiei de monitorizare, pe care o supune aprobării președintelui, și o diseminează membrilor;
- b) întocmește minuta ședinței și informează conducătorii entităților publice și compartimentelor funcționale vizate asupra deciziilor aprobate.

Art. 11. — Secretariatul tehnic al Echipii de gestionare a riscurilor îndeplinește următoarele atribuții:

- a) întocmește documentația privind convocarea Echipii de gestionare a riscurilor;
- b) redactează minuta ședinței Echipii de gestionare a riscurilor;
- c) întocmește și actualizează Registrul de riscuri al entității publice;
- d) întocmește și actualizează planul de implementare a măsurilor de control al riscurilor la nivelul entității publice;
- e) anual, elaborează informarea privind desfășurarea procesului de gestionare a riscurilor la nivelul entității publice, pe baza raportărilor de la nivelul compartimentelor funcționale, în vederea analizării în cadrul Echipii de gestionare a riscurilor și transmiterii, spre analiză și aprobare, Comisiei de monitorizare.

CAPITOLUL III Dispoziții finale

Art. 12. — Comunicarea informațiilor necesare activității Comisiei de monitorizare și Echipii de gestionare a riscurilor se realizează, de regulă, prin mijloace de comunicare electronică.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie București

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. 6.022 din 27.06.2017, în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie București, conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și Institutul Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie București vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății nr. 1.418/2010**) pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Institutului Național de Recuperare, Medicină Fizică și Balneoclimatologie București.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 28 iunie 2017.
Nr. 704.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

**) Ordinul ministrului sănătății nr. 1.418/2010 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 324A/2017 a Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă din 5 aprilie 2017 în Dosarul nr. 5.401/2/2015 privind soluționarea apelurilor declarate împotriva Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 și Încheierii din data de 3 august 2015, pronunțate în Dosarul de arbitraj nr. 1/2015

În conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de Referatul Secretariatului general al Corpului de arbitri nr. RG II/4.214 din 5.07.2017,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare, și ale Deciziei prim-ministrului nr. 278/2017 privind numirea domnului Doru Adrian Păunescu în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Decizia civilă nr. 324A/2017 a Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă din 5 aprilie 2017 privind soluționarea apelurilor declarate împotriva Hotărârii arbitrale nr. 2 din 16 iulie 2015 și Încheierii din data de 3 august 2015, pronunțate în Dosarul de arbitraj nr. 1/2015.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Doru Adrian Păunescu

București, 5 iulie 2017.
Nr. 64.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IV-A CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ Nr. 324A/2017
Sedința publică din data de 5.04.2017

DOSAR Nr. 5.401/2/2015

Curtea constituită din:
Președinte: Liviu Eugen Făget
Judecător: Maria Dalina Oancea
Grefier: Florinela Jipa

Pe rol se află soluționarea apelurilor declarate împotriva Deciziei arbitrale nr. 2 din 16.07.2015 și Încheierii din data de 3.08.2015, pronunțată în Dosarul de arbitraj nr. 1/2015.

Părțile din prezentul proces sunt apelantele-reclamante Asociația Română pentru Artiștii Interpreți sau Executanți — ARAIEX și Asociația Uniunea Națională a Artiștilor din România — UNART și apelantul-pârât Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — Credidam.

Dezbaterile orale și concluziile pe fond au avut loc în ședința publică din 8.03.2017, încheiere ce face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 15.03.2017, 22.03.2017, 29.03.2017 și 5.04.2017, când a hotărât următoarele:

CURTEA

constată că prin cererea de arbitraj formulată la 12.05.2015, ARAIEX și UNART au solicitat în contradictoriu cu Credidam

partajarea remunerațiilor datorate artiștilor interpreți și executanți între organismele de gestiune colectivă beneficiare din sursa remunerație compensatorie pentru copia privată începând cu mai 2014 la zi, din sursa comunicare publică (ambiental/lucrative) începând cu 10 iunie 2012 la zi și din sursa retransmitere prin cablu începând cu data de 1 octombrie 2013 la zi și stabilirea plafonului maxim al cheltuielilor ce acoperă costurile reale efectuate pentru colectarea remunerației de 2% pentru copia privată, 6% pentru comunicarea publică și de 3% pentru retransmiterea prin cablu.

Prin cerere reconvențională, Credidam a solicitat stabilirea criteriilor de repartizare și cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector pentru remunerația pentru copie privată pentru operele susceptibile de a fi reproduse prin înregistrări sonore sau audiovizuale pe orice tip de suport, convenită Credidam, ARAIEX și UNART, pentru perioada 1 mai 2014 la zi, pentru repartizarea remunerației echitabile pentru comunicarea publică a fonogramelor de comerț, a celor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora, precum și a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, convenită Credidam, ARAIEX și UNART, pentru perioada 12 iunie 2012 la zi și pentru repartizarea remunerației pentru retransmiterea prin cablu a

fonogramelor de comerț, a celor publicate în scop comercial și a reproducerilor acestora, precum și a prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, convenită organismelor de gestiune colectivă, Credidam, ARAIEX și UNART, pentru perioada 1 octombrie 2013 la zi.

În ceea ce privește cheltuielile aferente acoperirii reale a costurilor organismului colector, Credidam a solicitat stabilirea acestora la un procent de 2% pentru sursa copie privată, 12% pentru sursa comunicare publică și 3% pentru sursa retransmitere prin cablu.

Prin Hotărârea arbitrală nr. 2 din 16.07.2015 s-a respins excepția inadmisibilității cererii de arbitraj, invocată de pârâta-reclamantă Credidam, privind inaplicabilitatea dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în domeniul gestiunii colective obligatorii, s-a admis excepția inadmisibilității cererii de arbitraj, invocată de pârâta-reclamantă Credidam, privind partajarea în cote procentuale a remunerațiilor, s-au respins excepțiile inadmisibilității cererii reconvenționale și a lipsei de interes în formularea acesteia, invocate de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, s-a respins excepția inadmisibilității și a lipsei de interes a cererii de schimbare a titlaturii arbitrajului invocate de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, ca fiind rămase fără obiect, s-a admis în parte cererea de arbitraj a reclamantelor-pârâte ARAIEX și UNART, s-a admis în parte cererea reconvențională formulată de pârâta-reclamantă Credidam și s-au stabilit următoarele criterii de repartizare între organismele de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam a remunerațiilor convenite artiștilor interpreți sau executanți pe care îi reprezintă:

A. Repartizarea remunerației compensatorii pentru copia privată colectate în perioada 1 mai 2014 — la zi: criteriul proporției repertoriilor gestionate de organismele de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam;

B. Repartizarea remunerației echitabile pentru comunicare publică colectată în perioada 12 iunie 2012 — la zi:

— B.1. Pentru sursa de colectare radio: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, astfel cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de radio, pentru posturile de radio utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plătitori;

— B.2. Pentru sursa de colectare TV: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, astfel cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de televiziune, pentru posturile de televiziune utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plătitori;

— B.3. Pentru alte surse indicate de utilizatorii plătitori: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, dacă acesta este cunoscut pe bază de playlisturi. Pentru situațiile în care nu poate fi determinată proporția utilizării repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam pe bază de playlisturi se va aplica criteriul proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre cele trei organisme de gestiune colectivă, s-a stabilit un plafon maxim de 9% al comisionului convenit organismului de gestiune colector pentru cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare a remunerației echitabile pentru comunicarea publică;

C. Repartizarea remunerației pentru retransmiterea prin cablu colectate în perioada 1 octombrie 2013 — la zi: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, așa cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de

televiziune pentru posturile de televiziune retransmise prin cablu, s-a stabilit un plafon maxim de 3% al comisionului convenit organismului de gestiune colector pentru cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare a remunerației pentru retransmiterea prin cablu, s-au respins celelalte capete de cerere și au fost compensate cheltuielile de judecată.

Completul arbitral a constatat următoarele:

Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de arbitraj, invocată de pârâta-reclamantă Credidam, fundamentată pe lipsa incidenței în cauză a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, întrucât situația vizează domeniul gestiunii colective obligatorii (prevăzută de art. 123¹ din lege), completul a respins-o ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Deși prevederile art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, fac referire la domeniile gestionate potrivit art. 123², respectiv la sursele de gestiune facultativă, Completul a constatat că nu există nicio restrângere cu privire la aplicarea art. 133 și asupra domeniului de gestiune obligatorie, în situația în care există mai multe organisme de gestiune colectivă, care au și solicitat, prin cererile lor, arbitraj în prezenta cauză.

Mai mult decât atât, astfel cum a arătat însăși pârâta-reclamantă în susținerea excepției sale, procedura de arbitraj este o procedură facultativă, părțile consimțind sau nu să apeleze la aceasta.

Dată fiind împrejurarea că atât reclamanta-pârâtă, cât și pârâta-reclamantă au solicitat soluționarea cauzei în arbitraj, Credidam a arătat că este de acord cu soluționarea cererii de arbitraj formulată de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, împrejurarea că părțile au înțeles chiar să achite jumătate din cheltuielile de arbitraj (onorariile arbitrilor) și, mai mult decât atât, împrejurarea că s-a formulat cerere reconvențională la cererea inițială de arbitraj, în mod evident, prezenta cerere de arbitraj, întemeiată pe dispozițiile art. 133 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, poate face obiectul arbitrajului.

Cu privire la excepția inadmisibilității invocată de pârâta-reclamantă Credidam, fundamentată pe faptul că reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART au solicitat prin cererea de arbitraj repartizarea/partajarea între părți a unor cote procentuale din remunerațiile comune supuse arbitrajului și nu stabilirea unor criterii pe baza cărora să se facă ulterior repartizarea acestor remunerații, completul a apreciat-o ca fiind întemeiată pentru următoarele considerente:

Din cererea de arbitraj, astfel cum a fost formulată și precizată de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, precum și din concluziile scrise depuse de acestea la data de 13 iulie 2015, completul a constatat că reclamantele-pârâte și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, acestea apreciind că „nu există nicio restrângere cu privire la aplicarea acestui articol și asupra domeniului de gestiune colectivă obligatorie.”

Dată fiind aprecierea reclamantelor și luând în considerare principiul disponibilității, Completul a constatat că este limitat să judece cererea de arbitraj în raport cu rigorile art. 133 alin. (2) pct. 5 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

„La expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita Oficiului Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari. Procedura de arbitraj, precum și etapele ulterioare sunt cele prevăzute la art. 131² alin. (3) — (9).”

Din coroborarea acestor dispoziții cu art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, care prevede că:

„Atribuțiile corpului de arbitri sunt cele prevăzute de Legea nr. 8/1996 privind drepturile de autor și drepturile conexe”, rezultă fără echivoc că prezentul complet poate stabili doar criteriile privind repartizarea remunerației și stabilirea comisionului datorat colectorului unic.

În raport cu aceste considerente, completul a admis excepția inadmisibilității cererii de arbitraj privind repartizarea/partajarea între părți a remunerațiilor prin stabilirea unor cote procentuale.

În ceea ce privește excepția inadmisibilității cererii reconvenționale formulate de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, fundamentată pe teza că „cererea de partaj formulată de către ARAIEX și UNART soluționează definitiv întinderea drepturilor convenite părților din arbitraj, în timp ce cererea reconvențională a Credidam vizează stabilirea unor criterii de repartizare, pe baza cărora ulterior să se determine întinderea drepturilor convenite părților din arbitraj,” completul a respins-o ca neîntemeiată pentru următoarele considerente:

Potrivit dispozițiilor art. 574 NCPC: „Dacă pârâtul are pretenții împotriva reclamantului, derivând din același raport juridic, el poate face cerere reconvențională”. Tot astfel, art. 209 NCPC prevede că: „Dacă pârâtul are, în legătură cu cererea reclamantului, pretenții derivând din același raport juridic sau strâns legate de aceasta, poate să formuleze cerere reconvențională”.

Verificând cererea reconvențională formulată de pârâta-reclamantă Credidam, completul a constatat că obiectul acesteia vizează stabilirea criteriilor de repartizare a remunerațiilor derivând din aceleași surse de colectare pentru care reclamantele-pârâte solicită partajarea și acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului colector și pentru aceleași perioade, derivând din același raport juridic.

Ca atare, completul a apreciat că cererea reconvențională îndeplinește rigorile art. 209 și 574 NCPC, astfel încât a respins excepția inadmisibilității, ca neîntemeiată.

Cu privire la excepția lipsei de interes în formularea cererii reconvenționale, invocată de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART și fundamentată pe faptul că „odată cu pronunțarea hotărârii de partajare a remunerațiilor” cererea reconvențională rămâne fără obiect, completul a respins-o ca neîntemeiată, ca o consecință directă a admiterii excepției inadmisibilității repartizării în cote procentuale a remunerațiilor invocate de pârâta-reclamantă Credidam.

Cu privire la excepțiile inadmisibilității și a lipsei de interes a cererii formulate de pârâta-reclamantă Credidam de schimbare a titlaturii obiectului arbitrajului, invocate de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, completul a reținut precizările pârâtei-reclamante Credidam prin completările la notele scrise depuse la 13 iulie 2015, în sensul că solicitarea de completare a titlaturii arbitrajului reprezintă o chestiune administrativă și nu un act procedural în sensul dispozițiilor Codului de procedură civilă și a respins cele două excepții ca fiind rămase fără obiect.

I. Cu privire la fondul cauzei:

Completul a stabilit obiectul prezentului arbitraj, în funcție de cererile și susținerile părților formulate în cursul prezentei proceduri. Prin cererea introductivă, ARAIEX și UNART au solicitat „inițierea procedurii de arbitraj pentru remunerația compensatorie pentru copia privată, remunerația convenită artiștilor interpreți sau executanți pentru retransmiterea prin cablu și remunerația convenită artiștilor interpreți sau executanți pentru dreptul de comunicare publică (ambiental/lucrative), având în vedere faptul că organismele de gestiune colectivă

beneficiare (ARAIEX, Credidam și UNART) nu au putut conveni prin negociere la încheierea unui protocol de repartizare a remunerațiilor și de stabilire a comisionului datorat colectorului unic”.

Ulterior, prin completarea cererii de arbitraj, reclamantele-pârâte au solicitat „partajarea remunerațiilor” între cele trei organisme de gestiune colectivă, astfel:

a) pentru sursa „copie privată” și pentru perioada mai 2014 — la zi, aplicarea sistemului parității, bazat pe principiul echității, deci repartizarea remunerațiilor în părți egale, indicând și un procent (33,3%). În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, reclamantele-pârâte au apreciat că aceasta ar trebui să fie de 2% din sumele colectate pentru această sursă;

b) pentru sursa „comunicare publică” (ambiental/lucrative) și pentru perioada 10 iunie 2012 — la zi, aplicarea sistemului parității, bazat pe principiul echității, deci repartizarea remunerațiilor în părți egale, indicând același procent (33,3%). În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, reclamantele-pârâte au apreciat că aceasta ar trebui să fie de 6% din sumele colectate pentru această sursă;

c) pentru sursa „retransmitere prin cablu” și pentru perioada 1 octombrie 2013 — la zi, aplicarea principiului audienței, prin gruparea posturilor tv în costuri de repartitie, indicându-se valori procentuale ce au făcut obiectul unei propuneri de protocol anterioară inițierii procedurii de arbitraj (ARAIEX 20%, Credidam 60% și UNART 20%). În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, reclamantele-pârâte au apreciat că aceasta ar trebui să fie de 3% din sumele colectate pentru această sursă.

Prin cererea reconvențională formulată de Credidam s-a solicitat stabilirea criteriilor de repartizare a remunerațiilor și cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector pentru:

a) sursa „copie privată” pentru perioada 1 mai 2014 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile compensatorii pentru copia privată colectate de UPFR au fost virate în contul unic), propunând aplicarea criteriului proporției copierii repertoriului gestionat de fiecare din organismele de gestiune colectivă pentru operele susceptibile de a fi reproduse prin înregistrări sonore sau audiovizuale pe orice tip de suport, ce revin artiștilor interpreți ori executanți din remunerația compensatorie pentru copia privată, pentru sursele de colectare (radio, TV) și criteriul proporției repertoriilor gestionate (internet, mediu privat, în magazine de specialitate și alte surse). În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, pârâta-reclamantă a apreciat că aceasta ar trebui să fie de 2% din sumele colectate pentru această sursă;

b) sursa „comunicare publică” pentru perioada 12 iunie 2012 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile pentru comunicarea publică au fost încasate, raportat la termenul scadent din metodologie), propunând aplicarea criteriului utilizării reale a repertoriilor celor trei organisme de gestiune colectivă, în baza playlisturilor comunicate de utilizatori. În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, pârâta-reclamantă a apreciat că aceasta ar trebui să fie de 12% din sumele colectate pentru această sursă;

c) sursa „retransmitere prin cablu” pentru perioada 1 octombrie 2013 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile pentru comunicarea publică au fost încasate, raportat la termenul scadent din metodologie), propunând aplicarea criteriului utilizării reale a fonogramelor și prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, repertorii radiodifuzate în cadrul programelor TV, retransmise prin cablu, pentru perioada dedusă arbitrajului. În ceea ce privește remunerația ce se cuvine colectorului unic, pârâta-reclamantă a apreciat că aceasta ar trebui să fie de 3% din sumele colectate pentru această sursă.

Prin urmare, din analizarea acestor solicitări ale părților și având în vedere modul de soluționare a excepțiilor invocate, completul a constatat că este investit cu o cerere de arbitraj ce privește stabilirea unor criterii de repartizare a remunerațiilor pentru cele trei surse de colectare, iar pentru stabilirea acestor criterii părțile din prezenta procedură au propus diverse modalități de repartiție, argumentându-și susținerile cu probele administrate în prezenta cauză.

Prin urmare, indiferent de forma care au îmbrăcat-o cererile părților depuse în prezenta procedură, completul a constatat că acestea îndeplinesc toate condițiile de fond pentru a se da eficiență prezentei proceduri, întemeiată pe prevederile art. 131² alin. (3) lit. c) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, atât cererea introductivă de arbitraj, cât și cererea reconvențională cuprind aspecte ce privesc perioada pentru care se solicită aplicarea criteriilor de repartiție a remunerațiilor, sursele de colectare asupra cărora se vor aplica aceste criterii și propuneri privind determinarea modului de repartiție a remunerațiilor între cele trei organisme de gestiune colectivă ce sunt părți în prezenta procedură.

Pe cale de consecință, completul a apreciat asupra stabilirii criteriilor de repartizare, pentru fiecare sursă de colectare în parte, urmând ca, pe baza acestor criterii, ulterior, organismele de gestiune colectivă implicate să determine remunerațiile ce se cuvin fiecăruia.

A. pentru sursa „copie privată” criteriile de repartizare se vor stabili pentru perioada 1 mai 2014 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile compensatorii pentru copia privată colectate de UPFR au fost virate în contul unic), având în vedere și cele ce au fost dispuse de complet cu ocazia soluționării cererilor și excepțiilor invocate de părți în prezenta procedură. În ceea ce privește criteriile propuse de părți pentru această sursă de colectare, completul a reținut că reclamantele-pârâte au solicitat aplicarea sistemului parității, bazat pe principiul echității, deci repartizarea remunerațiilor în părți egale între organismele de gestiune colectivă, iar pârâta-reclamantă a propus aplicarea criteriului proporției copierii repertoriului gestionat de fiecare dintre organismele de gestiune colectivă și a criteriului proporției repertoriului gestionat în domeniile în care nu se poate identifica utilizarea reală.

Având în vedere probele administrate în cauză, precum și susținerile părților, completul a apreciat că pentru stabilirea unor criterii pentru renumerația compensatorie pentru copie privată trebuie făcute aprecieri asupra tipului de utilizare. Astfel, copia privată este reproducerea în scop de folosință personală sau pentru cercul unei familii, iar în aceste condiții este imposibil de determinat o pondere a utilizării reale. Dacă pentru alte surse (comunicare publică, retransmitere prin cablu, de exemplu) există criterii obiective pentru întocmirea unor studii de piață care pot oferi o situație relevantă a utilizării reale, în cazul copiei private, datorită multitudinii de factori ce nu pot fi cuantificați, nu se poate fundamenta un studiu convingător în ceea ce privește această utilizare, rezultatele putând varia în funcție de eșantioanele analizate. Mai mult, studiul de piață depus la dosar nu a fost agreat de părțile din arbitraj, motiv în plus pentru complet de a nu ține cont de concluziile acestuia în stabilirea criteriilor. Completul a apreciat, având în vedere natura utilizării, că se impune a da preferință criteriului proporției repertoriilor gestionate de fiecare organism de gestiune. Acest criteriu dă eficiență cel mai bine caracterului compensator al remunerației aferente copiei private și ar simplifica procedura de repartizare a remunerației între organisme. Se dă în acest fel curs unei corecte distribuirii a remunerației compensatorii. De asemenea, acest criteriu generează costuri de repartizare mai scăzute.

În conformitate cu practica arbitrală în domeniu, completul constată că pentru această sursă de colectare — copia privată —, având în vedere natura utilizării, s-a dat eficiență principiului proporționalității repertoriilor gestionate de organismele de gestiune colectivă.

Completul a dat eficiență criteriului proporției repertoriului gestionat pornind de la regimul juridic al copiei private, reglementat de art. 34 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cap. VI dedicat limitelor exercitării dreptului de autor, precum și de la necesitatea respectării drepturilor titularilor, în speță artiștii interpreți sau executanți, al căror repertoriu este susceptibil de a fi reprodus prin realizarea de copii private, reproducere generatoare de remunerație compensatorie. În acest sens este și practica arbitrală invocată de pârâta-reclamantă, respectiv Hotărârea arbitrală nr. 1 din 27 mai 2015, publicată prin Decizia ORDA nr. 58/2015, care, pentru o altă categorie de titulari de drepturi (producătorii de fonograme), dar pentru aceeași sursă de colectare copie privată, a evidențiat ca modalitate de repartizare criteriul proporției repertoriului gestionat de fiecare din organismele de gestiune colectivă.

În stabilirea criteriului proporției repertoriului gestionat, ca singurul în măsură să evidențieze caracterul compensatoriu al remunerației în prezenta cauză, s-au avut în vedere și criticile reclamantelor-pârâte cu privire la modul în care pârâta-reclamantă a „presumat” o utilizare reală a repertoriilor prin studiul de piață efectuat (reguli proprii, neluarea în considerare a tuturor repertoriilor, repertorii incomplete etc.). Pentru aceste considerente, ARAIEX și UNART au solicitat înlăturarea acestei probe ca fiind „pro parte, viciată și nerelevantă”, susținând că utilizarea reală a repertoriului în domeniul copie privată nu poate fi și nici nu a fost comensurată cu certitudine.

Este evident și faptul că nu pot fi aplicate în această cauză dispozițiile art. 107², invocate de reclamantele-pârâte, ca principiu de repartizare a remunerațiilor compensatorii pentru copia privată între organismele care gestionează drepturile artiștilor interpreți sau executanți.

În ceea ce privește comisionul ce se cuvine collectorului unic, completul a constatat că pentru această sursă de colectare collector unic este desemnat Uniunea Producătorilor de Fonograme din România. În acest sens, cheltuielile de repartiție ce se cuvin acestui organism sunt deja stabilite prin Protocolul publicat prin Decizia ORDA nr. 77/2009. Mai mult decât atât, completul nu s-a pronunțat asupra unui comision ce s-ar cuveni unui terț ce nu este parte în prezenta procedură. Având în vedere aceste aspecte, completul a respins cererea de stabilire a cheltuielilor reale de repartiție ce se cuvin collectorului unic pentru sursa de colectare copie privată.

B. pentru sursa „comunicare publică” criteriile generale de repartiție se vor stabili pentru perioada 12 iunie 2012 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile pentru comunicarea publică au fost încasate, raportat la termenul scadent din metodologie). În ceea ce privește criteriile propuse de părți pentru această sursă de colectare, completul a reținut că reclamantele-pârâte au solicitat aplicarea sistemului parității, bazat pe principiul echității, deci repartizarea remunerațiilor în părți egale între organismele de gestiune colectivă, iar pârâta-reclamantă a propus aplicarea criteriului utilizării reale a repertoriilor celor trei organisme de gestiune colectivă, în baza playlisturilor comunicate de utilizatori.

În acest caz este evident faptul că soluția propusă de reclamantele-pârâte în ceea ce privește aplicarea sistemului parității nu are niciun fundament legal sau de echitate. Remunerațiile ce se colectează pentru această sursă au la bază

fie playlisturile transmise de utilizatori către organismele de gestiune colectivă (posturi de radio sau posturi TV comunicate public în locațiile destinate publicului), fie alte informații indicate de utilizatori. Mai mult decât atât, și legea acordă preferință principiului utilizării reale, atunci când această utilizare poate fi stabilită — art. 134 alin. 2 lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere aceste aspecte, completul a stabilit ca pentru această sursă de colectare să se aplice principiul utilizării reale a repertoriului gestionat de fiecare organism de gestiune colectivă, utilizare reală ce va fi stabilită în funcție de playlisturile transmise de utilizatori pentru această sursă de colectare, astfel:

B.1. pentru sursa de colectare radio: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, așa cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de radio, pentru posturile de radio utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plățitori;

B.2. pentru sursa de colectare TV: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, așa cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de televiziune, pentru posturile de televiziune utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plățitori;

B.3. pentru alte surse indicate de utilizatorii plățitori: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, dacă acesta este cunoscut pe bază de playlist. Completul a apreciat că, în subsidiar, dacă principiul utilizării reale pentru această sursă nu poate fi aplicat în funcție de situația concretă, se impune aplicarea principiului proporționalității repertoriilor gestionate de fiecare organism de gestiune colectivă.

În ceea ce privește comisionul ce se cuvine collectorului unic, Credidam, având în vedere complexitatea activităților depuse pentru colectarea remunerațiilor aferente acestei surse, completul a apreciat că un procent de 9% ar acoperi aceste cheltuieli.

C. pentru sursa „retransmitere prin cablu” criteriile generale de repartitie se vor stabili pentru perioada 1 octombrie 2013 — la zi (ultima lună pentru care remunerațiile pentru comunicarea publică au fost încasate, raportat la termenul scadent din metodologie). În ceea ce privește criteriile propuse de părți pentru această sursă de colectare, completul a reținut că reclamantele-pârâte au solicitat aplicarea principiului audienței, prin gruparea posturilor TV în costuri de repartitie, iar pârâta-reclamantă a propus aplicarea criteriului utilizării reale a fonogramelor și prestațiilor artistice din domeniul audiovizual, repertorii radiodifuzate în cadrul programelor TV, retransmise prin cablu, pentru perioada dedusă arbitrajului.

Și cu privire la această sursă de colectare, completul a apreciat că este preferabilă aplicarea principiului utilizării reale a repertoriilor radiodifuzate în cadrul programelor TV retransmise prin cablu. În cazul utilizării prin retransmitere cablu, utilizarea reală poate fi stabilită cu un grad ridicat de certitudine, având în vedere faptul că utilizatorii sunt obligați să transmită organismului de gestiune colectivă playlisturi cuprinzând utilizarea operelor protejate. Criteriul propus de reclamantele-pârâte, și anume gruparea posturilor TV în costuri de repartitie, presupune o îngreunare a procesului de repartitie, având în vedere fluctuația valorii audienței. Astfel, pentru a realiza repartitia conform acestui criteriu ar trebui realizate periodic sondaje privind audiența fiecărui post de televiziune și, implicit, modificarea componenței costurilor de repartitie. Mai mult decât

atât, audiența nici nu este relevantă pentru sursa de colectare ce face obiectul prezentului litigiu, având în vedere că aceasta se calculează pentru întreaga emisie a postului respectiv, și nu pentru anumite opere radiodifuzate. Prin urmare, criteriul utilizării reale, criteriu preferat și de legiuitor atunci când poate fi aplicat, se impune a fi luat în considerare și în cazul acestei surse de colectare.

În ceea ce privește comisionul ce se cuvine collectorului unic, Credidam, având în vedere natura și specificul activităților depuse pentru colectarea remunerațiilor aferente acestei surse, completul a apreciat că un procent de 3% ar acoperi cheltuielile de colectare.

Împotriva hotărârii arbitrale au declarat apel principal reclamantele ARAIEX și UNART și apel incident pârâta-reclamantă Credidam.

Apelantele reclamante consideră că hotărârea arbitrală cuprinde mențiuni contradictorii:

— deși este respinsă excepția inadmisibilității cererii de arbitraj invocată de CREDIDAM pentru inaplicabilitatea art. 133 din Legea nr. 8/1996, reclamantele promovaseră cererea în baza art. 131² alin. 3 lit. c) din lege;

— deși este admisă excepția inadmisibilității cererii reclamantelor de partajare în cote procentuale a remunerațiilor (alin. 2 al hotărârii), a admis în parte cererea la alin. 5;

— greșit au fost respinse excepțiile inadmisibilității și lipsei de interes a cererii reconvenționale formulată de CREDIDAM, deși reclamantele pretindeau cote, iar pârâta-reclamantă cerea criterii, neexistând strânsă legătură;

— stabilind criteriile de repartizare a remunerațiilor între organismele de gestiune, completul arbitral greșit a admis în parte nu doar pe cea reconvențională formulată de pârâta, ci și cererea reclamantelor, care nu avea un atare obiect.

De asemenea, pe fond, s-au adus următoarele critici referitoare la cele dispuse cu privire la fiecare dintre sursele supuse arbitrajului:

A. Remunerația compensatorie pentru copie privată

Prin hotărârea atacată Completul arbitral ORDA a dispus ca repartizarea remunerației compensatorii pentru copia privată colectată în perioada 1.05.2014 — la zi să se facă între părți prin aplicarea criteriului proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre acestea.

În acest caz se impune, în primul rând, a se analiza aspectul că, pentru soluția pronunțată, Completul arbitral nu a reținut niciunul dintre punctele de vedere ale părților în litigiu, ci a stabilit o terță modalitate de repartizare, exercitându-și în mod abuziv, „rolul activ” prin încălcarea principiului disponibilității părților.

În al doilea rând, apelantele solicită a se observa că, sub pretextul că criteriul proporției repertoriilor gestionate de fiecare organism de gestiune dă eficiență cel mai bine caracterului compensatoriu al remunerației aferente copiei private, Completul arbitral stabilește de fapt că din această sursă de colectare se vor atribui remunerații pentru toate operele interpretate vreodată de membrii unui organism de gestiune colectivă, criteriu de repartitie ce nu ține cont de perioada de timp pentru care remunerațiile au fost colectate și achitate de utilizatori.

Prin stabilirea drept criteriu de repartizare a repertoriului gestionat, dar neutilizat în anul pentru care sumele sunt colectate și urmează a fi repartizate se favorizează împărțirea remunerației pentru prestații neutilizate.

Un alt aspect privește felul în care se atribuie această remunerație compensatorie, deoarece, dacă practic se va aplica prin împărțirea întregii sume colectate la toate liniile din repertoriile gestionate de cele trei organisme de gestiune colectivă, se va ajunge automat la o împărțire neechitabilă.

Aceasta, deoarece artiștii cu vârste mai înaintate, care au interpretat mult mai multe opere decât artiștii tineri sau mai nou lansați vor însuma remunerații considerabil mai mari (prin însumarea remunerației acordate pentru fiecare piesă din repertoriu) în condițiile în care unele dintre aceste piese nu s-au mai difuzat de decenii și practic utilizatorii din domeniu (persoane care își copiază interpretări pe suporturi spre a le vizualiza) nici nu au acces la acestea (nu se regăsesc fizic spre a fi copiate, ele existând doar în arhive private în prezent).

Nu în ultimul rând, aplicarea criteriului este practic imposibil de realizat în raport cu artiștii nemembri, respectiv cei al căror repertoriu nu este gestionat nici de ARAIEX, nici de UNART și nici Credidam și al căror repertoriu nu poate fi estimat/cuantificat.

Ca atare, principiul echității în acest domeniu nu poate privi automat toate operele interpretate vreodată de un artist membru, ci doar toți artiștii membri.

O astfel de perspectivă ar putea asigura, în principiu, plata echitabilă a acestei remunerații chiar și în condițiile în care s-ar avea în vedere numărul artiștilor (membri sau nemembri) beneficiari de remunerații din domeniile în care utilizarea reală nu se prezumă, ci este certă (radiodifuzare radio și TV).

B. Remunerația echitabilă pentru comunicare publică

Prin hotărârea atacată, Completul arbitral ORDA a dispus ca repartizarea remunerației echitabile pentru comunicare publică colectată în perioada 12.06.2012 — la zi să se facă între părți prin aplicarea criteriului proporției utilizării reale a repertoriilor, gestionate de fiecare dintre acestea, în cazul când aceasta se poate determina și, în subsidiar, prin aplicarea criteriului proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre părți, atunci când utilizarea reală nu se poate determina.

Pentru a dispune această soluție, Completul arbitral a comparat încă o dată propunerile părților (ARAIEX și UNART — de partajare/repartizare și Credidam — de stabilire criterii) și, ca și în cazul anterior, a concluzionat chiar fără a înțelege fondul problemelor supuse arbitrajului.

Fără a preciza pe ce se fundamentează această concluzie, Completul arbitral constată că, cităm: „Remunerațiile ce se colectează pentru această sursă au la bază fie playlisturile transmise de utilizatori către organismele de gestiune colectivă (posturi de radio sau posturi TV comunicate public în locațiile destinate publicului), fie alte informații indicate de utilizatori.”

Cea mai mare parte a utilizatorilor din acest domeniu de colectare sunt: restaurante, baruri, coaforuri, transportatori, săli de jocuri electronice etc., care, potrivit metodologiei de colectare din domeniu, plătesc o remunerație calculată nu raportat la o utilizare reală a prestațiilor artistice ale titularilor de drepturi, ci în funcție de suprafața locației ambientale unde se comunică public prestația artistică în concret aflată în raport cu directa proporționalitate cu suprafața locativă/număr de spectatori.

În consecință, remunerația de încasat fiind stabilită în raport cu suprafața ambientală a utilizatorului, în cazul spațiilor cu destinație ambientală sau bilete vândute pentru destinația lucrativ, nu se poate justifica criteriul admis de corpul arbitral, bazat pe necesitatea stabilirii unei împărțiri de remunerații între OGC pe baza unor playlisturi ale unor posturi radio sau TV alese aleator, în speță neputând fi determinată în mod obiectiv utilizarea reală a repertoriilor.

În acest caz, o împărțire echitabilă se poate realiza numai prin cote egale între toți beneficiarii.

Completul arbitral în mod eronat și abuziv stabilește ca pentru această sursă de colectare să se aplice principiul utilizării reale a repertoriului gestionat de fiecare organism de gestiune colectivă, utilizare reală ce va fi stabilită în funcție de playlisturile

transmise de utilizatori pentru această sursă de colectare (care, astfel cum s-a înfățișat și Completului arbitral, în mare majoritate nu transmit playlisturi) și expune ce înțelege completul arbitral prin utilizare reală, respectiv o utilizare reală aproximată.

Completul arbitral confundă categoriile de utilizări și de utilizatori în devoluțiunea deliberării dezlegării pricinii, deoarece utilizatorii din domeniul ambiental, așa cum au precizat mai sus, sunt restaurante, baruri etc. care nu pot fi îndatorate să comunice playlisturile posturilor TV sau radio (utilizatori ai repertoriilor prin radiodifuzare TV și radio — alte surse de colectare), care au fost comunicate public în spațiile lucrative ale acestora.

Apelantele învederează că soluția dispusă prin hotărârea atacată, formată pe baza greșitei prezumții că marea majoritate a utilizatorilor din domeniu (restaurante, baruri, coaforuri, transportatori etc.) furnizează organismului de gestiune colectivă playlisturile cu repertoriul utilizat, este practic inaplicabilă.

Aceasta, deoarece nu clarifică o serie de elemente determinante pentru efectivă aplicare a criteriului stabilit de Completul arbitral pentru partajarea/repartizarea efectivă a sumelor colectate cu titlul de remunerații, care practic constituie obiectul acestui arbitraj, respectiv:

B.1. pentru sursa de colectare radio:

— Nu stabilește cine și cum va determina proporția utilizării reale a repertoriilor fiecărui organism de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, având în vedere și faptul că repertoriile gestionate de fiecare dintre acestea sunt proprii baze de date protejate;

— Nu stabilește pe care playlisturi comunicate de organismele de radio/tv se va stabili proporția utilizării reale, în condițiile în care toate cele trei organisme de gestiune colectivă primesc de la utilizatori playlisturi;

— Nu stabilește cine și cum va stabili care posturi radio/tv au fost utilizate în locațiile utilizatorilor plătitori;

— Nu stabilește cum se va aplica criteriul proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre cele trei organisme de gestiune colectivă în condițiile în care acestea sunt în permanentă modificare, în funcție de (1) fluctuația membrilor reprezentați de fiecare organism de gestiune colectivă ARAIEX, Credidam și UNART și (2) de noi interpretări apărute pe piață ale artiștilor interpreți, declarate la organismul la care aceștia sunt membri;

— Cum se va proceda în cazul posturilor radio/tv care nu vor furniza playlisturi?

B.2. pentru sursa de colectare tv:

Nu stabilește organismul de gestiune colectivă și modalitatea în care aceasta va determina proporția utilizării reale a repertoriilor fiecărui organism de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, având în vedere și faptul că repertoriile gestionate de fiecare dintre acestea sunt proprii baze de date protejate;

— Nu stabilește care playlisturi comunicate de organismele de tv se va stabili proporția utilizării reale, în condițiile în care toate cele trei organisme de gestiune colectivă primesc de la utilizatori tv playlisturi;

— Nu stabilește cum se va aplica criteriul proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre cele trei organisme de gestiune colectivă în condițiile în care acestea sunt în permanentă modificare, în funcție de (1) fluctuația membrilor reprezentați de fiecare organism de gestiune colectivă ARAIEX, Credidam și UNART și (2) de noi interpretări apărute pe piață ale artiștilor interpreți, declarate la organismul la care aceștia sunt membri.

B.3. pentru alte surse indicate de utilizatorii plători:

— Nu stabilește cum se va proceda în cazul posturilor tv care nu vor furniza playlisturi.

Față de cele expuse, apelantele învederează că modalitatea de partajare în cote procentuale egale de 33,33% propusă de ARAIEX și UNART pentru această sursă de colectare în cazul în care utilizatorul nu furnizează playlisturi și conform utilizării reale, în cazul în care utilizatorul furnizează playlisturi, este temeinică și legală și să dispuneți modificarea hotărârii arbitrale în acest sens.

Completul arbitral a făcut o interpretare și o aplicare greșită și eronată a probatoriilor în raport cu textele de lege incidente.

Astfel, Completul confundă playlisturile furnizate pentru radiodifuzare TV, de către societățile de televiziune, cu rapoartele pe care societățile de retransmitere prin cablu le furnizează, rapoarte ce conțin doar posturile TV pe care le retransmit, numărul de abonați al societății și valoarea totală a abonamentelor încasate pe parcursul unei luni de facturare.

Modul de partajare propus de Credidam și reținut de Completul arbitral prin hotărârea atacată nu respectă principiul echității, singura modalitate echitabilă și relevantă de împărțire între organismele de gestiune din domeniu a sumelor colectate de la utilizatori trebuind să se realizeze pe baza audienței, stabilită de public, prin accesarea programelor retransmise prin cablu.

Propunerea ARAIEX și UNART de partajare/repartizare pe procente a remunerației din acest domeniu a avut în vedere tocmai combaterea și înlăturarea acestei împărțiri eronate a Credidam, dar și valorificarea unui criteriu real bazat pe audiențe, ponderate la nivel de an, astfel încât operațiunea de partajare/repartizare să fie cât mai lesne, obiectiv și transparent de realizat, urmând ca ulterior sumele astfel partajate datorate fiecărui organism beneficiar să fie repartizate de fiecare dintre acestea conform propriilor criterii de repartiziție și a prevederilor statutare ce exprimă voința membrilor.

În apelul incident, Credidam a criticat greșita respingere a excepției inadmisibilității cererii de arbitraj a reclamantelor, reiterând argumentele formulate inițial în susținerea excepției.

Apelul principal și cel incident sunt nefondate.

Cu privire la apelul principal:

În primul rând, Curtea reține că hotărârea arbitrală atacată nu conține motive contradictorii; cu toate că apelantele susțin că și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996 și că tribunalul arbitral a reținut ca temei pentru desfășurarea arbitrajului art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, încălcând, astfel, principiul disponibilității, susținerile nu sunt juste: completul arbitral nu a încălcat principiul disponibilității, întrucât a recalificat cererea de arbitraj.

În condițiile în care art. 131² alin. (3) din Legea nr. 8/1996 este aplicabil procedurii de negociere a metodologiilor între utilizatori și organismele de gestiune colectivă ale titularilor de drepturi și nu situației din prezenta cauză, completul arbitral a aplicat art. 133 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 (care reglementează o procedură de arbitraj aplicabilă drepturilor ce fac obiectul gestiunii colective facultative) prin analogie și în cazul gestiunii obligatorii.

Tribunalul arbitral nu a încălcat principiul disponibilității atunci când a recalificat încadrarea juridică a motivelor concret invocate tocmai pentru a le soluționa în acel cadru care făcea cererea admisibilă; temeiul juridic de care se prevalează apelantele principale, fiind greșit ales, nu îngăduia arbitrajul în domeniul solicitat, astfel că motivul de apel al ARAIEX și UNART este nefondat.

Apoi, nu se poate susține că dispozițiile completului de arbitraj sunt contradictorii atunci când, pe de o parte, a admis excepția inadmisibilității cu privire la solicitarea din cererea inițială de arbitraj prin care apelantele doreau partajarea în cote procentuale a remunerațiilor, iar, pe de altă parte, a admis cererea reconvențională formulată de pârâta-reclamantă Credidam și a stabilit criterii de repartizare a remunerațiilor între organismele de gestiune colectivă, pentru că partajarea în concret după niște cote prestabilite și stabilirea unor criterii de repartizare nu sunt unul și același lucru, pentru a se putea susține că dispozițiile s-ar contrazice.

În măsura în care apelantele-reclamante ar fi urmărit, de asemenea, nu partajarea conform unor cote egale prestabilite a remunerațiilor, ci, în mod similar, stabilirea unor criterii de repartizare, criteriile fiind însă, după caz, „criteriul parității” (împărțirea în părți egale) — în cazul surselor „copie privată” și „comunicare publică”, respectiv „criteriul audienței” (conform cotelor indicate) — în cazul sursei „retransmitere prin cablu”, aceste pretenții au fost luate în considerare cu prilejul soluționării cererii reconvenționale vizând stabilirea criteriilor de repartizare, astfel încât apelantele reclamante oricum nu au fost prejudiciate prin nejudecată; ca cerere de partaj potrivit cotelor prestabilite, însă, pretenția nu se suprapune celei de stabilire a criteriilor, astfel că soluțiile diferite nu înseamnă că sunt și contradictorii.

Faptul că arbitrii au dispus și admiterea în parte a cererii de arbitraj a apelantelor prealabil stabilirii criteriilor, fără a fi preluat vreuna din modalitățile de repartizare concret propuse de acestea nu reprezintă o soluție contradictorie: ceea ce s-a admis în parte este acea parte însăși a cererii de arbitraj constând în solicitarea de stabilire a unor criterii de repartizare, chiar dacă criteriile efectiv propuse nu au fost și cele finalmente îmbrățișate de arbitri.

Inadmisibilitatea unui partaj conform unor cote prestabilite și admisibilitatea unui partaj conform unor cote prestabilite și admisibilitatea cererii de stabilire a criteriilor de repartizare a remunerațiilor reprezintă soluția corectă în raport cu conținutul art. 133 alin. (2) pct. 5 din Legea nr. 8/1996 cu privire la care s-a stabilit că permite, prin analogie, arbitrajul în domeniul pretențiilor deduse analizei și în cadrul căruia are loc soluționarea, text care prevede că: „la expirarea termenului de 30 de zile prevăzut la alin. (3), oricare dintre organismele de gestiune colectivă poate solicita Oficiului Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de arbitraj efectuate de către arbitri pentru stabilirea criteriilor privind repartizarea remunerației între categoriile de beneficiari. Procedura de arbitraj, precum și etapele ulterioare sunt cele prevăzute la art. 131² alin. (3)—(9).”

În ceea ce privește critica referitoare la greșita respingere a excepției inadmisibilității cererii reconvenționale formulate de reclamantele-pârâte ARAIEX și UNART, fundamentată pe teza că „cererea de partaj formulată de către ARAIEX și UNART soluționează definitiv întinderea drepturilor convenite părților din arbitraj, în timp ce cererea reconvențională a Credidam vizează stabilirea unor criterii de repartizare, pe baza cărora ulterior să se determine întinderea drepturilor convenite părților din arbitraj”, Curtea constată că în mod corect completul arbitral a respins-o ca neîntemeiată, întrucât, într-adevăr, pretențiile pârâtei-reclamante izvorau din același raport juridic ce declanșase cererea de arbitraj formulată de reclamante, respectiv problematica repartizării între organismele colective de gestiune a remunerațiilor colectate, ceea ce se subsumează rigorilor art. 574 și 209 din Codul de procedură civilă.

Va fi înlăturată și critica privitoare la respingerea excepției lipsei de interes; împrejurarea invocată — aceea că „odată cu pronunțarea hotărârii de partajare a remunerațiilor”, conform cererii principale, cererea reconvențională ar rămâne fără

obiect — nu mai este ea însăși de actualitate odată cu constatarea inadmisibilității cererii principale, la care se raporta cererea reconvențională.

În altă ordine de idei, soluția pronunțată de completul arbitral în privința criteriilor de repartizare a remunerațiilor este temeinică și legală, criteriile stabilite fiind atât juste, cât și conforme art. 133 alin. (1) din Legea nr. 8/1996.

Varianta avansată de ARAIEX și UNART, ca remunerațiile colectate pentru sursele copie privată și comunicare publică să se împartă în mod egal între cele trei organisme de gestiune colectivă — Credidam, ARAIEX și UNART, nu poate fi acceptată, nu pentru că, așa cum pretinde Credidam, nu ar exista vreun temei legal pentru soluția propusă de apelante (în fond, criteriul parității este, la rândul său, un criteriu analizabil), ci pentru că este inechitabilă, încălcând drepturilor titularilor de drepturi — artiștii interpreți.

În condițiile în care Credidam a indicat că, la momentul demarării arbitrajului, avea în mod direct 12.263 membri, precum și cca 1.000.000 artiști reprezentați indirect în baza celor 33 de acorduri bilaterale, ARAIEX — 894 membri, iar UNART — 389 membri, ambele fără artiști reprezentați indirect în baza vreunui acord bilateral cu alte organisme din străinătate, iar apelantele nu au contrazis cu cifre semnificativ diferite susținerile celei dintâi (cifrele prezentate de ARAIEX sunt apropiate), chiar în cazul unor erori, diferența de reprezentativitate este evidentă, împărțirea remunerațiilor colectate în mod egal între cele trei organisme de gestiune colectivă ar genera disproporții vădite între sumele primite de artiștii membri ai Credidam și artiștii membri ai ARAIEX sau UNART și s-ar prejudicia în mod nejustificat artiștii care au ales să acorde mandat organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri.

Pe de altă parte, în condițiile sus-expuse, cererea ARAIEX și UNART este contrară prevederilor art. 133 alin. (1) coroborat cu dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 8/1996, care reglementează principiul utilizării reale a repertoriului.

Principiul utilizării reale a repertoriului impune ca remunerațiile să fie colectate și repartizate către titularii de drepturi ale căror repertorii au fost și sunt folosite de utilizatori, fie că este vorba despre cablu, comunicare publică sau chiar copie privată (unde se pune problema proporției repertoriilor gestionate).

Paritatea poate fi un criteriu de luat în calcul în ipoteza în care numărul de membri și de artiști reprezentați de fiecare din organismele de gestiune ar fi relativ apropiate și un criteriu care să ducă la o stabilire mai precisă a gradului utilizării reale a repertoriilor nu ar fi posibil de găsit; disproporția vădită între numărul de membri și de artiști interpreți sau executanți înlătură, însă, orice prezumție de paritate și, dimpotrivă, generează prezumția utilizării diferențiate a repertoriilor gestionate de către părți.

Ca atare, a permite ARAIEX și UNART să obțină împărțirea remunerațiilor în mod egal între cele trei organisme de gestiune colectivă, indiferent de numărul membrilor sau de repertoriul utilizat efectiv, ar institui un criteriu arbitrar și ar conduce la reale prejudicii în patrimoniile titularilor ale căror drepturi sunt gestionate de către organismul cu cel mai mare număr de membri, care în loc să primească remunerații pentru operele utilizate, vor primi mult mai puțin, fără vreo justificare și fără vreun temei.

Curtea apreciază, de asemenea, că criteriile stabilite de completul arbitral pentru sursa „copie privată” sunt conforme dispozițiilor legale, completul arbitral stabilind în mod judicios criteriul proporției repertoriilor gestionate, pentru repartizarea

remunerației compensatorii pentru copia privată colectate în perioada 1 mai 2014 — la zi.

Soluția tribunalului arbitral se justifică, întrucât copia privată este reproducerea în scop de folosință personală sau pentru cercul normal al unei familii, iar în aceste condiții este imposibil de determinat o pondere a utilizării reale.

Având în vedere natura utilizării, se impune a da preferință criteriului proporției repertoriilor gestionate de fiecare organism de gestiune. Acest criteriu dă eficiență cel mai bine caracterului compensator al remunerației aferente copiei private și simplifică procedura de repartizare a remunerației între organisme, distribuirea remunerației compensatorii fiind, astfel, justă și echitabilă. Apoi, așa cum s-a arătat, acest criteriu generează costuri de repartizare scăzute, ceea ce înseamnă remunerații mai mari repartizate artiștilor.

Practica și directiva europeană invocate de apelante în sensul împărțirii în mod egal a remunerației între cele trei organisme de gestiune colectivă ale artiștilor interpreți nu se aplică în prezenta cauză întrucât privește modalitatea de împărțire a remunerației când este vorba de titulari diferiți de drepturi, respectiv producători, autori, artiști interpreți și nicidecum împărțirea remunerației între titulari de același tip de drepturi, cum este cazul în prezenta speță.

Pentru sursa copie privată aplicarea principiului proporției reale a repertoriilor reprezintă o transpunere a principiului utilizării reale a repertoriului, cât timp nu se cunoaște ce, cât și cum se copiază de utilizatorul privat, în scop personal, astfel că este nevoie să se plătească o remunerație compensatorie.

La fel, criteriile stabilite de completul arbitral pentru sursa „comunicare publică” sunt conforme dispozițiilor legale, în mod judicios stabilind completul arbitral pentru repartizarea remunerației echitabile pentru comunicare publică colectată în perioada 12 iunie 2012 — la zi următoarele criterii:

— pentru sursa de colectare radio: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, astfel cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de radio, pentru posturile de radio utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plătitori;

— pentru sursa de colectare TV: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, astfel cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de televiziune, pentru posturile de televiziune utilizate în locațiile lor de către utilizatorii plătitori;

— pentru alte surse indicate de utilizatorii plătitori: criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, dacă acesta este cunoscut pe baza de playlisturi. Pentru situațiile în care nu poate fi determinată proporția utilizării repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam pe bază de playlisturi se va aplica criteriul proporției repertoriilor gestionate de fiecare dintre cele trei organisme de gestiune colectivă.

Într-adevăr, soluția parității, așa cum reține completul de arbitri, „nu are niciun fundament legal sau de echitate. Remunerațiile ce se colectează pentru această sursă au la bază fie playlisturile transmise de utilizatori către organismele de gestiune colectivă (posturi de radio sau posturi TV comunicate public în locațiile destinate publicului), fie alte informații indicate de utilizatori. Mai mult decât atât, și legea acordă preferință principiului utilizării reale, atunci când această utilizare poate fi stabilită — art. 134 alin. 2 lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare”.

Faptul că pentru aceste domenii utilizatorii nu sunt obligați să comunice vreun playlist nu poate conduce la concluzia că principiul utilizării reale a repertoriului este imposibil de aplicat. De altfel, acest principiu a fost aplicat până în prezent, fiind impus prin chiar art. 133 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 potrivit căruia „(1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori sau de alți plători se face de organismul de gestiune colectivă al cărui repertoriu se utilizează”.

Din informațiile primite de la utilizatori se poate stabili cu exactitate ce repertoriu a fost utilizat și în ce proporție, astfel că principiul utilizării reale se poate aplica în vederea stabilirii remunerațiilor echitabile pentru această sursă.

În fine, criteriile stabilite de completul arbitral pentru sursa „cablu” sunt de asemenea conforme dispozițiilor legale, pentru repartizarea remunerației pentru retransmiterea prin cablu colectate în perioada 1 octombrie 2013 — la zi, fiind just stabilit criteriul proporției utilizării reale a repertoriilor organismelor de gestiune colectivă ARAIEX, UNART și Credidam, așa cum utilizările sunt menționate în playlisturile comunicate de organismele de televiziune pentru posturile de televiziune retransmise prin cablu și un plafon maxim de 3% al comisionului convenit organismului de gestiune colector pentru cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare a remunerației pentru retransmiterea prin cablu.

Și cu privire la această sursă de colectare s-a apreciat corect că este preferabilă aplicarea principiului utilizării reale a repertoriilor radiodifuzate în cadrul programelor TV retransmise prin cablu.

În cazul utilizării prin retransmitere cablu, utilizarea reală poate fi stabilită cu un grad ridicat de certitudine, având în vedere faptul că utilizatorii sunt obligați să transmită organismului de gestiune colectivă playlisturi cuprinzând utilizarea operelor protejate. Criteriul propus de reclamantele-pârâte, și anume gruparea posturilor TV în costuri de repartitie, presupune o îngreunare a procesului de repartitie, având în vedere fluctuația valorii audienței. Într-adevăr, pentru a realiza repartitia conform acestui criteriu ar trebui realizate periodic sondaje privind audiența fiecărui post de televiziune și, implicit, modificarea componentei costurilor de repartitie.

Apoi, audiența nu este relevantă pentru sursa de colectare ce face obiectul prezentului litigiu, având în vedere că aceasta

se calculează pentru întreaga emisie a postului respectiv, și nu pentru anumite opere radiodifuzate. Prin urmare, criteriul utilizării reale, criteriu preferat și de legiuitor atunci când poate fi aplicat, se impune a fi luat în considerare și în cazul acestei surse de colectare.

Doar împrejurarea că, pentru aceste domenii, utilizatorii nu sunt obligați să comunice vreun playlist, dar comunică lista posturilor retransmise prin cablu, nu poate conduce la concluzia că principiul utilizării reale a repertoriului este imposibil de aplicat.

În cazul utilizatorilor prin cablu poate fi aplicat principiul utilizării reale a repertoriului, deoarece operatorii de cablu trimit rapoarte lunar cu lista posturilor retransmise.

În ceea ce privește plafonul maxim de 9% al comisionului convenit organismului de gestiune colector pentru cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare a remunerației echitabile pentru comunicarea publică și cel de 3% al comisionului convenit organismului de gestiune colector pentru cheltuielile privind acoperirea reală a costurilor de colectare a remunerației pentru retransmiterea prin cablu, se constată că au fost echitabil și judicios stabilite, apelantele nedezvoltând critici argumentate concret și punctual pe acest aspect.

În ceea ce privește apelul incident, Curtea consideră, de asemenea, că este nefondat.

Pârâta critică greșita respingere a excepției inadmisibilității cererii de arbitraj, excepție fundamentată pe lipsa incidenței în cauză a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 8/1996, întrucât litigiul vizează domeniul gestiunii colective obligatorii (prevăzută de art. 123¹ din lege), iar norma permite arbitrajul doar în materia gestiunii colective facultative (prevăzută de art. 123² din lege).

Curtea, în considerarea și a regulii analogiei dreptului, prevăzută de art. 1 alin. 2 din Codul civil și art. 5 alin. 3 din Codul de procedură civilă, apreciază că în mod judicios completul arbitral a apreciat admisibil arbitrajul inițiat, deși prevederile art. 133 din Legea nr. 8/1996 fac referire doar la domeniile gestionate potrivit art. 123² (sursele de gestiune facultativă), întrucât nu există nicio restrângere cu privire la aplicarea art. 133 și asupra domeniului de gestiune obligatorie, în situația în care există mai multe organisme de gestiune colectivă, care au și solicitat, prin cererile lor, arbitraj și a căror situație de litigiu trebuie să își poată găsi rezolvare.

În baza art. 451 și următoarele din Codul de procedură civilă vor fi obligate apelantele reclamante să suporte parte din onorariul de avocat avansat de apelanta pârâtă, care, deși i s-a respins apelul incident formulat cu privire la înlăturarea unei excepții, a făcut cheltuielile în cea mai mare pondere în scopul respingerii apelului principal.

DISPUNE:

Respinge ca nefondate apelul principal formulat de apelantele-reclamante Asociația Română pentru Artiștii Interpreți sau Executanți — ARAIEX, cu sediul ales în București, Bd. Unirii, nr. 19, bl. 4B, sc. 1, et. 4, ap. 14, sectorul 4, și Asociația Uniunea Națională a Artiștilor din România — UNART, cu sediul la punctul de lucru situat în București, Calea Dorobanți nr. 54, sectorul 1, și apelul incident formulat de apelantul-pârât Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM, cu sediul în București, str. C.A. Rosetti nr. 34, sectorul 2, împotriva Deciziei arbitrale nr. 2 din 16.07.2015 și încheierii din 3.08.2015, pronunțată în Dosarul de arbitraj nr. 1/2015 al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

Obligă apelantele principale să plătească intimătei CREDIDAM suma de 7.500 lei, reprezentând cheltuieli de judecată. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică, astăzi, 5.04.2017.

Președinte,
Liviu Eugen Făget

Judecător,
Maria Dalina Oancea

Grefier,
Florinela Jipa

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

